

تاثیر آموزش همتایان بر سطح آگاهی، نگرش و عملکرد بهورزان ایلام در زمینه بهداشت روان

عدنان صیدی^۱، فریا جلالی^{۲*}، رحمن نورعلیزاد^۳ و بهناز عموزاده^۴

۱ کارشناس مسئول آموزش بهورزی استان ایلام، دانشگاه علوم پزشکی ایلام، ایلام، ایران

۲ مدیر مرکز آموزش بهورزی شهرستان آبدانان، دانشگاه علوم پزشکی ایلام آبدانان، ایران

۳ عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد دزفول، دانشکده علوم تربیتی، دزفول، ایران

۴ مدیر مرکز آموزش بهورزی شهرستان دره شهر، دانشگاه علوم پزشکی ایلام دره شهر، ایران

*نویسنده مسئول

چکیده

هدف: هدف از اجرای این پژوهش بررسی تاثیر آموزش همتایان بر سطح آگاهی، نگرش و عملکرد بهورزان ایلام در زمینه بهداشت روان است.

مواد و روش ها: در این مطالعه مداخله ای پیش و پس آزمون بهورزان ایلام به تعداد ۵۰ نفر در سال ۹۴-۱۳۹۳ مورد بررسی قرار گرفتند. داده های اولیه به منظور ترسیم وضع موجود و تقسیم بهورزان به دو گروه، با اجرای پیش آزمون گردآوری گردید. دو هفته پس از پایان مداخله که بصورت برگزاری کلاس آموزشی یکروزه به روش سخنرانی و پرسش و پاسخ با استفاده از کتابچه بهداشت روان بود، پس آزمون برای هر دو گروه آزمایش و کنترل در هر شهرستان اجرا گردید. برای تحلیل داده ها، روشهای آمار توصیفی و آزمون تی زوجی بکار برده شد. سپس بر اساس میانگین نمرات پیش آزمون، بهورزان هر شهرستان بطور تصادفی به دو گروه مساوی تقسیم شدند. آنگاه یکی از گروهها تحت عمل آموزش توسط بهورز (همتا) و گروه بعدی تحت عمل آموزش توسط رده میانی (مربیان بهورزی - غیر همتا) قرار گرفت. ابزار گردآوری داده ها ۳ پرسشنامه حاوی اطلاعات دموگرافیک، سنجش آگاهی، نگرش و عملکرد بود. دو هفته پس از مداخله پس آزمون اجرا گردید.

یافته ها: میانگین نمره آگاهی بعد از آموزش در گروه همتایان ۶۵/۹ و در گروه رده های میانی ۶۳/۶۶ بود که تفاوت معنی داری با هم داشتند. ($P=0/00$). میانگین امتیاز نگرش بعد از آموزش در گروه همتایان ۱۵/۰۸ و در گروه رده میانی ۱۳/۹۵ بود، تفاوت معنی داری بین نگرش دو گروه مدرس مشاهده نشد ($P=0/5$). میانگین امتیاز عملکرد بعد از آموزش در گروه همتایان ۶/۷۵ و در گروه رده میانی ۷/۳۶ بود که تفاوت معنی داری با هم نداشتند ($P=0/212$). مقایسه آماری تفاوت میانگین نمره کلی پس آزمون دو گروه بهورزان و رده میانی بعد از مداخله نشان داد که آموزش همتایان نسبت به روش آموزش توسط رده میانی افزایش معناداری بر سطح آگاهی، نگرش و عملکرد بهورزان نداشته است.

بحث و نتیجه گیری: اجرای آموزش توسط همتایان نسبت به آموزش توسط رده های میانی یک روش موثر در ارتقای سطح آگاهی، نگرش و عملکرد بهورزان نیست. لذا بهره گیری از این برنامه آموزشی بعنوان یک روش آموزشی موثر برای بهورزان، توصیه نمی شود.

واژگان کلیدی: طر حواره های ناسازگار اولیه، سبک های فرزند پروری، اختلالات یادگیری